

Psalm 17

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ δαυιδ ἄ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς φόδης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς σαουλ

2 καὶ εἶπεν ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἴσχυς μου

3 κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ρύστης μου ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου ἀντιλήμπτωρ μου

4 αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι

5 περιέσχον με ὥδηνες θανάτου καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἔξετάραξάν με

6 ὥδηνες ἄδου περιεκύκλωσάν με προέφθασάν με παγίδες θανάτου

7 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα ἥκουσεν ἐκ ναοῦ ἀγίου αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὕτα αὐτοῦ

8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὅρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός

9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ

10 καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ

11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβίν καὶ ἐπετάσθη ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων

12 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων

13 ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διηλθον χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός

14 καὶ ἐβρόντησεν ἔξ οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ ὑψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ

15 καὶ ἔξαπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνεν καὶ συνετάραξεν αὐτούς

16 καὶ ὠφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου κύριε ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου

17 ἔξαπέστειλεν ἔξ ὑψους καὶ ἔλαβεν με προσελάβετό με ἔξ ὑδάτων πολλῶν

18 ρύσεται με ἔξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ

19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου

20 καὶ ἐξήγαγέν με εἰς πλατυσμόν ρύσεται με ὅτι ἡθέλησέν με ρύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με

21 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι

22 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἡσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου

23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ

24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου

25 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ

26 μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῷου ἀθῷος ἔσῃ

27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις

28 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις

29 ὅτι σὺ φωτεῖς λύχνον μου κύριε ὁ θεός μου φωτεῖς τὸ σκότος μου

30 ὅτι ἐν οοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος

31 ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα ὑπερασπιστής ἐστιν πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν

32 ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου καὶ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν

33 ὁ θεὸς ὁ περιζωνύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου

34 ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἴστῶν με

35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου

36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με εἰς τέλος καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει

37 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἡσθένησαν τὰ ἵχνη μου

38 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήμψομαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἔως ἂν ἐκλίπωσιν

39 ἐκθλίψω αὐτούς καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου

40 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου

41 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῦτον καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας

42 ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σφέζων πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν

43 καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς

44 ῥύσῃ με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν λαός δὲ οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέν μοι

45 εἰς ἀκοὴν ὧτίου ὑπήκουσέν μοι υἱὸι ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι

46 υἱὸι ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν

47 ζῆτε κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου

48 ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ

49 ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου δργίλων ἀπὸ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με

50 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοι ἐν ἔθνεσιν κύριε καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ

51 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος